

риси: високий ступінь ризику капіталовкладень наслідок нестабільності економічного розвитку, надмірна інерційність в реформуванні АПК, низька транспортабельність продукції, що призводить до втрат капіталу, низька якість, великі затрати і низька прибутковість підприємства.

Список використаних джерел

1. Коротич. П.В. Інвестиційні перспективи українського АПК / П.В. Коротич // Пропозиція. – 2011. - №5. – с. 6-9.
2. Прокопенко Н.С. Фінансово-економічна стійкість підприємств агропромислового комплексу: сутність, оцінка, регулювання / Н.С. Прокопенко // Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць. – К.: Науково-дослідний економічний інститут, 2010. - №3. – с. 113-118.
3. Стецюк П.А. Бізнес-план в управлінні фінансами сільськогосподарських підприємств / П.А. Стецюк. – К.: ННЦ ІАЕ, 2011. – 110 с.

Коцулевська Ілона Ігорівна,

студентка спеціальності 5.03050801 «Фінанси і кредит»

Кам'янець-Подільського коледжу харчової промисловості

Національного університету харчових технологій

Науковий керівник: к.е.н., зав. економічного відділення Толстопятова Д.Г.

ОФШОРНІ ЗОНИ ТА КОМПАНІЇ: ПЕРЕВАГИ ТЕ НЕДОЛІКИ

В умовах посткризового періоду уряд України знаходиться в активних пошуках загальнодержавної програми, яка б змогла зрушити національну економіку з «мертвої точки». Під час реформування економіки країни у ринкову перед державою було поставлено питання швидкої заміни господарської структури, розвитку пріоритетних галузей, а саме: АПК, надбання передового науково-технічного досвіду тощо. Ці завдання не можливо вирішити без інтеграції національної економіки у світове

господарство через використання нових форм співпраці із закордонними партнерами. З метою залучення іноземного капіталу в регіони, де слабо розвинута економіка, частіше всього створюється офшорна зона.

Офшорна зона - це незалежна територія якоїсь держави, або держава в цілому, юрисдикція якої допускає податкові пільги для іноземного капіталу.

Згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України "Про перелік офшорних зон" затверджено новий список офшорних зон. До переліку внесено 37 офшорних зон, до яких належать: Британські залежні території (Острів Джерсе, Острів Гернси, Острів Олдерні, Острів Мін), Центральна Америка (Беліз, Панама), Близьній Схід (Бахрейн), Карибський регіон та ін. [1, с. 35].

Для цих зон характерні:

- ліберальне валютно-кредитне законодавство, що захищає інтереси інвесторів, не накладаючи при цьому зайвих обмежень на фінансові інститути (низькі податки, незначне державне втручання);
- здійснення валютно-кредитних операцій в основному з іноземною для даної країни валютою;
- законодавчий допуск продажу валюти за офіційною ціною, коли офіційний обмінний курс нижчий від ринкового, і купівлі валюти, коли офіційний курс валюти вищий за ринковий.

Функціонування офшорних зон неможливе без створення в них офшорних компаній, під якими розуміють будь-яку форму ведення бізнесу, що отримала офшорний статус. Офшорні компанії заощаджують на податках величезні суми, в той же час, приносять дохід країні, що дала їй ці можливості. Офшорна компанія може отримати пільги тільки у разі володіння нею іноземцями, а прибуток повинен вилучатися за межами юрисдикції, де компанія зареєстрована. Офшорній компанії заборонено вести підприємницьку діяльність у країні реєстрації, тому що в іншому випадку держава поставила би в нерівні умови місцеві фірми, порівняно з офшорними, які мають податкові пільги [2, с. 11].

Офшорна компанія зобов'язана щорічно платити податок для того, щоб залишатися в правовому полі.

Види офшорних компаній:

1. Нерезидентна компанія – власником якої є нерезидент. Головний офіс компанії зареєстрований в іншій країні
2. Компанія, звільнена від податків – нерезидентна компанія, для якої введено пільгове оподаткування
3. Компанія міжнародного бізнесу – нерезидентна, повністю звільнена від будь-яких податків, платить фіксоване мито.

Привабливість офшору пояснюється актуальними на сьогодні обставинами: нестабільністю фінансових інститутів України та високим рівнем ризику. Компанії є більше захищеними, оскільки вони працюють, як правило, зі сталою твердою валютою і функціонують на стабільному фінансовому ринку, що робить їх гарантами захисту інтересів клієнтів, оскільки, в іншому випадку, вони можуть зазнати збитків від форс-мажорних обставин.

В Україні більшість ВЕЗ стали створювати у межах адміністративних одиниць. Управління такими зонами, крім спеціально створених адміністрацій, здійснюють ще й місцеві органи влади, що значно ускладнює цей процес і дає можливість ведення непрозорого [3].

Основними ознаками у визначенні офшорних зон є:

- 1) оподаткування
- 2) фінансова конфіденційність.
- 3) валютний контроль.

Для країн, що створюють офшорні зони на своїй території, вигода складається в залученні додаткових іноземних інвестицій, збільшенні доходів, створенні нових робочих місць, що сприяє розвитку національної економіки в цілому. Також офшор вигідний для тих, хто хоче зберегти свої капітали від політичної нестабільності тієї країни, в якій вони знаходяться, а для тих, хто бажає мати можливість вільно ними розпоряджатися, переміщаючи їх по всьому світу. Якщо компанія веде зовнішньоекономічну діяльність, офшор дозволить спростити документообіг, прискорити фінансові потоки і оптимізувати податки.

Створюючи офшорні компанії, власники можуть отримати наступні переваги:

- низькі ставки податків
- відсутність контролю над обміном валют
- можливість вільного використання валюти
- рахунки в банках у різних валютах
- недорога банківська система
- прибуток у твердій валюті
- володіння нерухомістю за кордоном тощо.

Поряд із численними перевагами виникає низка очевидних недоліків створення офшорних компаній для економіки країни, а саме:

- створення передумов для відтоку капіталу
- підтримка тіншового сектору економіки
- скорочення зайнятості в країнах-донорах
- отримання поза конкурентних переваг компаніями, які використовують

офшори

- негативний вплив на соціально-економічну ситуацію в країнах-донорах, пов'язаний з ухиленням від оподаткування

- несправедливі податкові умови та інші.

В Україні проблема створення і функціонування вільних економічних зон набула особливої актуальності. Необхідність створення зон сприятливого інвестиційного клімату зумовлена негативним впливом на мотивацію іноземних інвесторів практики багаторазових змін у загальному нормативно-правовому регулюванні, необхідністю ефективного використання реально залученого в українську економіку іноземного капіталу, наявністю першочергових національних пріоритетів реалізації іноземних інвестицій.

Застосування ВЕЗ в Україні має сприяти створенню нових робочих місць і розв'язанню, у такий спосіб, проблеми зайнятості, стимулюванню припливу іноземних інвестицій, розширенню експортної бази, поліпшенню платіжного

балансу країни за рахунок валютних надходжень, ефективного використання місцевих ресурсів, стимулювання ринкових перетворень.

Отже, однозначної думки дійти важко, адже офшорні зони мають значні переваги як для учасників їх діяльності, так і для держави, в якій вони розташовані, а з іншого боку – думка, що це лише спосіб ухилення від сплати податків, також має право на існування.

Список використаних джерел

1. Міжнародна економіка: прикладний аспект / [Босак А.О., Григор'єв О.Ю., Дарміць Р.З., Скибінський О.С., Чернобай Л.І.]. - Національний університет "Львівська політехніка". Львів, 2006. - 145 с.
2. Москаленко, Н.В. Проблеми, зумовлені функціонуванням офшорних юрисдикцій, та шляхи їх розв'язання / Н.В. Москаленко // Актуальні Проблеми Економіки : журнал . - 2009 . - N10. – С. 10-13.
3. Розпорядження КМУ «Про перелік офшорних зон» від 24.02.2003 № 77-р (із змінами, внесеними згідно з Розпорядженнями КМУ N 82-р (82-2005-р) від 01.04.2005, N 44-р (44-2006-р) від 01.02.2006)

Кричковська Альона Володимирівна,

студентка спеціальності 5.03050801 «Фінанси і кредит»

Кам'янець-Подільського коледжу харчової промисловості

Національного університету харчових технологій

Науковий керівник: к.е.н., зав. економічного відділення Толстопятова Д.Г.

ФІНАНСОВІ ВАЖЕЛІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Аграрний сектор є важливою стратегічною галуззю української національної економіки, яка забезпечує продовольчу безпеку та продовольчу незалежність нашої держави, дає значній частині сільського населення робочі місця.